

έναν εν σλαυονική σερβική μικρόν πρό τῆς Θ' έκαιτονταετηρίδος, οὕτω καλεῖται ἡ Κωνσταντινούπολις, δηλ. Τσαριγράδ. Παρεπέμπομεν δὲ τοὺς περιόρους κατ' ἀνάγκην καὶ εἰς τὸ *Leucon palaeoslovenico-græco-latinum* τοῦ Miklosich (ἐν Βιέννῃ 1866).

»Τὸ ὄνομα Τσαριγράδ δὲν εἶναι λοιπὸν ποτὸς ῥωσσικόν. Ἄλλ' ὁ ὑπαινιγμὸς τοῦ κ. Καλλιλλοῦ Rousset ἀπαιτεῖ καὶ ἑτέραν τινὰ ἔτι παρατήρησιν. Ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ῥωσσικῇ τὸ ὄνομα *σάρι* δὲν σημαίνει τοὺς ἡγεμόνας ῥώσους, ἀλλ' οὗτοι ἀπλῶς ἐκαλοῦντο *κνιάζ'* διὰ τοῦ *σάρι* ἐννοοῦντο τοὺνάντιον οἱ Ἕλληνες αὐτοκράτορες τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Τὸ ὄνομα τοῦ Τσάρου τὸ πρῶτον ἀπεδόθη ὀριστικῶς εἰς τὸν Ἰβάν Δ' (1547). Τὸ ὄνομα λοιπὸν Τσαριγράδ οὐδὲν ἀποδεικνύει ὑπὲρ ἢ κατὰ τῶν προθέσεων τῆς Ῥωσσίας.»

A. ΜΗΛΙΑΡΑΚΗΣ.

ΤΟΙΣ ΕΛΛΗΣΙ ΚΥΒΕΡΝΗΤΑΙΣ

Ἄγαθων ἔφη· «Τὸν ἄρχοντα τριῶν δεῖ μετρηθῆναι· πρῶτον μὲν ὅτι ἀνθρώπων ἄρχει, δευτέρον ὅτι κατὰ νόμους ἄρχει, τρίτον ὅτι οὐκ εἰ ἄρχει.»

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Οἱ νῦν Ἕλληνες ἀξιοῦσιν ὅτι εἶνε γνήσιοι ἀπόγονοι φυλῆς, ἀποδειξάσης ἄλλοτε τὰς Ἀθήνας δάδα καὶ δόξαν τοῦ σύμπαντος κόσμου, εἰς αὐτοὺς δ' ἀπόκειται ν' ἀποδείξωσι διὰ τῶν πραγμάτων μᾶλλον ἢ διὰ τῆς ἱστορίας, ὅτι ἡ ἀρετὴ καὶ προφανὴς ἐνέργεια τῆς διανοίας τῶν ἀρχαίων πρὸς τὴν ζωρότητα καὶ εὐκινησίαν τῆς εἰς ἀποδοτικὴν ἐπίδρασιν, ἀνερχομένην εἰς τὰ Ἰλλυρικὰ ἢ ἔστω καὶ τὰ Πελασγικά φύλα.

* *

Ἐγὼ σχηματῖσει τὴν πεποιθήσιν, ὅτι αὐτοὶ οἱ Ἕλληνες εἶνε ὑπόλογοι διὰ τὰς κατὰ τὸν ἄνθρωπον τοὺς νόμους τῶν ξένων. Οἱ πολιτικοὶ τῶν ἀρχαίων πλείστα παραπτώματα, ἐν οἷς καὶ ἡ ἀνυπακοή, αἱ δὲ εἴκοσι πέντε ἢ καὶ τριάκοντα ἐφημερίδες τῶν Ἀθηνῶν ἐπαναλαμβάνουσι ταῦτα ἀδιαλείπτως. Τὸ μέγιστον μέρος τῶν πολιτικῶν ἀνομημάτων χαλκεύεται ὑπὸ ἀπομαχικῶν γραφοκόπων, ἀνευδοκίμως δὲ δύναται τις νὰ εἴπῃ, ὅτι πᾶν ὅ,τι ἔχεται ὑποστάτω εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἐξογκοῦται, πᾶν δ' ὅ,τι δὲν εἶνε ἐξογκωμένον, οὐδεμιᾶς ἔχεται ὑποστάσεως.

* *

Ἄλλοτε εἶνε ἐμπαθὴς, τὰ πάθη τοῦ ἐξάκουοντος, ὡς ὁ παρὰ τὴν φλόγα ξηρὸς χόρτος, ἀλλὰ καὶ ταχέως ἐπίσης κατευνάζονται, ὡς ἡ αἰτίαι δὲν ἦνε σπουδαία. Οὕτω βλέπομεν

τινα ἀστευεόμενον μεθ' ἑτέρου, ἐν αὐτὸς οὗτος πρὸ ὀλίγων ἔτι στιγμῶν βαναύσως ὑβρίζει.

* *

Ἄλλοτε εἶνε ἀριδῆλως εἶνε ἀγχίνους, ἐπαίρεται δ' ἐπὶ τούτῳ βαθύτατον αἰσθάνεται ἄλλοτε, ἐν κατορθώσῃ τις νὰ τὸν ἐξαπατήσῃ ἐν τινι συναλλαγῇ. Διασκεδαστικώτατον ὄντως εἶνε νὰ παρίσταται τις καὶ κρύφα νὰ προσέχη εἰς τὴν διαπραγματεύσειν οἰασθήποτε ἐμπορικῆς πράξεως, ἔστω καὶ ἀγοραπωλησίας ὀλίγης κλωστής ἢ κρομμύων. Πολλὰκις ἐπέρχεται μεγάλη σύγχυσις καὶ παραχῆ ἕνεκα τῆς σφοδρᾶς συγχρόνου ἀγορεύσεως ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, καταλήγει δ' ἐπὶ τέλους εἰς ἐκατέρωθεν ἐλάττωσιν τῶν προταθέντων. Ἡ μικρὰ κόρη ἢ ἐν τοῖς ἐν Ἀγγλίᾳ σιδηροδρομικοῖς σταθμοῖς πωλοῦσα κόμμαρα ἐντὸς μικρῶν δοχείων, πληρουμένων συνήθως κατὰ τὸ ἡμισυ δι' ἀχρήστου χάρτου, ἀκριβῶς καθ' ἡν στιγμὴν ἢ ἀμαξοστοιχία ἀναχωρεῖ, σπανίως θὰ ἐξαπατήσῃ Ἕλληνα. Πρὶν ἢ οὗτος πληρῶσῃ τὸ ἡμισυ σελλίνιον, κενοῖ τὸ περιεχόμενον ἐπὶ τῆς χειρὸς, καὶ ἐν εὐρῇ αὐτὸ ἐλλειπές, ἀπαιτεῖ τὴν συμπλήρωσιν. (Κάρολος Τάκερμαν).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Μουσεῖον ἱστορικὸν τοῦ ἐν Ἀθήναις Ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου.

Οἱ διοικοῦντες τὸ ναυτικὸν ἀπομαχικὸν ταμεῖον πρὸ καιροῦ κατήρτισαν μουσεῖον, εἰς τὸ ὅποσον συνήθροισαν κειμήλια, ναυτικὰ ἐξαιρέτως, ἀνακαλοῦντα εἰς τὴν μνήμην τῶν ἐπιόντων τοὺς μεγαθύμους ἐκείνους ἄνδρας, οἵτινες εὗρον τὸ ἔθνος δούλον, ἀνώρθωσαν αὐτὸ, καὶ ἀφῆκαν αὐτὸ βασιλεῦον καὶ ἐλεύθερον. Τὸ μουσεῖον τοῦτο, ἰδρυτῆς τοῦ ὁποίου κυρίως ὑπῆρξεν ὁ μέγας συντελέσας εἰς τὴν πρόοδον τοῦ Ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου καὶ ἄλλοτε πρόεδρος αὐτοῦ κ. Γ. Ζωχιδῆς, δὲν δέχεται εἰμὴ πράγματα δημολογουμένης ἱστορικῆς ἀξίας, κειμήλια μετέχοντα ἀρετῆς καὶ δόξης. Ἀπεθησαυρίσθησαν μέχρι τοῦδε εἰς τὸ μουσεῖον τὰ ἑξῆς: 1 Τὸ θρανίον, ἐφ' οὗ κατὰ πρῶτον ἐκάθησεν ὁ Κυβερνήτης, εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐλθών. - 2 Ὁ ἐπίσημος τοῦ Κυβερνήτου ζώστηρ. - 3 Ἰδιόχειρος σπουδαιότης ἐπιστολὴ τοῦ Κυβερνήτου, ἀπευθυνθεῖσα παρ' αὐτοῦ ἐκ Γενεύης, τὴν 12 δεκεμβρίου 1824, πρὸς τὴν Προσωρινὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἑλλάδος. - 4 Ἡ ἐπίσημος σφραγὶς τοῦ Κυβερνήτου. - 5 Τὸ θρανίον τοῦ Λαζάρου Κουντουριώτου. - 6 Τὸ ὠρολόγιον τοῦ ἰδίου. - 7 Ἡ ταμβάκοθήκη τοῦ ἰδίου (πλήρης ταμβάκου). - 8 Ἡ ταμβάκοθήκη τοῦ Γεωργίου Κουντουριώτου. - 9 Ἡ καρδιά τοῦ ναυάρχου Ἀνδρέου Μιαούλη ἐν ἀργυρᾷ κάλπῃ. - 10 Τὸ τρομπόνιον τοῦ ἰδίου. - 11 Τὸ ὠρολόγιον τοῦ Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου. -